

Fóia acést'a ese in tóta joi-a, — dar
prenumeratiunile se primescu in tóte díele.

Pretiuu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodienele si banii de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Hor'a lui Alesandru Romanu.

Plange mierl'a prin paduri,
Robu-i Romanu la unguri,
Pentru sant'a direptate,
Cá noi n'avemu din ea parte.

Stapanii s'au maniatu,
Cá Romanu a cuventatu,
Si 'n dieta si 'n tipariu
A spusu chinulu nostru amaru.

Nu fii mierla superata,
Nu-i robi'a nencetata;
Vine-o dalba prima-véra,
Fi-va Romanu liberu éra.

Spune-i draga paserica,
Ca sê rabde fara frica;
Cá déca s'a liberá,
Noi toti l'omu imbratfisiá.

Juni, betrani si copilitie,
Impletindu-i cununitie,
Toti ca prieteni l'omu primí,
Si ferbinte l'omu iubi.

Fi-va Romanu liberu éra
Pentru noi in asta tíera;
Pana-i viu nu-lu parasimu,
Hor'a lui o totu horimu.

Cá elu bine s'a luptatu,
Ca romanu inflacaratu
Pentru tíera si natiune
A pretinsu elu multe bune.

Sandru Romanu sê traiésca,
Si natiunea sê 'nflorésca;

Dicitatea sê-i ajute,
Si sê-i dea potere 'n lupte!

Du-te mierla, spune-i, spune,
Cá-lu asceptámu cu cunune,
Cu iubire si fratia,
Si cu sarutári o mia.

Nu fii mierla superata,
Sbóra susu la Vatiu indata;
Sbóra mica paserea
Colo in prinsórea grea.

Du-te si te pune 'ndata
La ferést'a incuiata,
Unde Romanu in prinsóre,
Nu vede nici ceriu nici sóre.

Spune-i veste de la noi,
Cá nu mai suntemu vioi,
Cá de candu elu e inchisu,
Nici odata n'amu surisu.

Spune-i, mierla, 'nchinatiune,
De la 'ntrég'a sa natiune,
Cá toti lu-compatimimu,
Cá si-acuma lu-iubimu!

Sandru Romanu sê traiésca
Si natiunea sê 'nflorésca;
Dicitatea sê-i ajute
Si sê-i dea potere 'n lupte!

Gur'a Satului.

Decretu dlui Pulszky.*)

Domnulu meu!

Cu ocasiunea, candu s'a des-
batutu in dieta pensiunarea vedu-
veloru honvediloru, intre toti depu-
tatiu romani numai — dta ai avutu
curagiulu a spune francu, cá natiu-
nalitátile in 1848 s'au luptatu pen-
tru unu principiu sacru; va sê dica
dta ai spusu ceea ce deputatiu no-
stri n'au aflatu oportunu de a
spune.

Vediendu dara cá dta ni-ai sal-
vatu si sustienutu onórea natiunala
si astu-felu la aceste debateri ai
fostu *uniculu reprezentante alu Ro-
maniloru* in diet'a Ungariei, — vinu
si eu a te numi: *romanu onorariu*.

Ti-marturisescu cu sincerita-
te, cá nu mi-a plesnitu de felu prin
minte, ca deputatiu nostri sê taca,
— si chiar dta sê — ne aperi!

Gur'a Satului.

Instructiune.

Unu tata si-instruá copilulu
seu, caletorindu acest'a in straina-
tate, in modulu urmatoriu: „Fii deo-
sebitu galantu facia cu damele, dar'
nu facia cu — damele galante.“

*) Acestu articulandru s'a scrisu ina-
inte de a vorbi dnii Stanescu si Hodosiu,
carii se scolara in ultimele mominte.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce !

Nimicu nu este statornicu in lume; tóte sunt numai visuri, in tocmai ca aspiratiunile unoru romani politici, cari altu cum sum siguru, că nu ai trebuintia de comentariu, scii tu bine ce vreu sê-ti spunu

Am inse sê-ti scriu de sórtea mea.

Oh! si Ah! nefericitulu de mine! Sum nimicitu.

O blastemata de buha atât'a a totu cantatu nóp-tea pe la ferést'a mea, pana devenii celu mai nefericitu omu in lume.

N'am decātu sê cantu si eu ca multi :

Ce-a fostu verde s'a uscatu,
Ce-a fostu dulce s'a mancatu !

Precum scii din epistol'a mea trecuta eu eram domnu de Paris!

Si acum ?

Sum unu vai de capulu meu ! Unu serantocu si unu taia fuga.

Indata ce am espedatu epistol'a ta, am iesitu cu calés'a la preambulare, pe candu inse am rentornatu, basi se mai vedi pe cine-va a casa. Nevést'a mea mi furá banii si s'a cam mai dusu

Ce am avutu dara de a face de-cātu a lapodá fraculu si pantalonii, si a me incaltia era cu opinci. Amicii cei buni nu mai voira a me cunosce.

Bataru de asiu sci frantuzesce, celu pucinu i-asiu fi datu de vr'o câte-va ori — si dracului dar numai romanescce i-am potutu blagoslovi.

Luai straiti'a — ca si selagianulu — facui trei cruci — si am plecatu.

Da acum incotro sê dau — gandeam eu in mine. — Sê mergu la Agliusiu ? — nu-mi place negutiatori'a, nu am insielatu pe nime de candu-su.

Sê mergu in Spani'a ? Ba acolo n'am ce cautá, că indata ce voru audi că Pacala e intre ei, de locu me facu rege Sum satulu cu domni'a.

N'asiu vre sê mai fiu domnu, de asiu sci că voiu trai cătu „Speranti'a“ teologiloru rom. din Arad. Séu face voiu unu voiagiu catra Americ'a ? cugetam mai tardiu.

Ba ! Dómne feri si apera !

Americ'a e plina de femei emancipate, apoi Domnedieu te ferésca de femei, — mai alesu de cele emancipate

Ah! si fost'a mea socia a trebuitu sê fia emancipata Séu ce e mai ingrozitoriu ! asiu reafila-o póte prin New York !

Nu, nu voiu merge nici acolo — me resolvii eu.

Dar unde sê me sciu duce, Dómne ?

„Nu-i sperare

De scapare !“

Trebuie sê me rentorcu in patria !

Am pornitu de nou si nu me oprfi nici nu cugetai nimicu pana la granitia.

Aici statui locului, ridicai ochii la unu turnu alu unei biserice ce-lu zarfi de parte, promisei lui Dnedieu o lumina mare si dóue dile de postu in septamana, dadui de trei ori cu pumnulu in peptu — si eram pocaitu.

Mai antáiu me dusei la Pescea si cercotai pe Gur'a Satului, — dar nu l'am aflatu a casa.

Abuna séma a fi fostu la dieta.

Candu esii de acolo me intalnfi cu unu prietenu de demultu.

— Buna vremea, bine că te intalnfi — mi díse elu — am sê ti predau o lista — se contribuesci pentru teatrulu natiunalu.

— Nu potu frate, de-órace chiar mainte cadui pentru ridicarea unei academii de drepturi, éra eri pentru nesce scóle, — dar mane bucurosu.

Am sê-ti spunu, că eu n'avemu nici cu ce sê-mi cumperu biletu de caletoritu

Mane di eram in Arad.

Ce mi-a plesnitu prin minte ! M'am inscrisu la preparandia.

Aice mi-a mersu bine, de o parte că nu trebuiá sê invetiu nimicu, de órace profesorulu la care si-deam érá omu fórte bunu. Numai un'a mi-érá cam greu, — in locu sê ascultu prelegerile, trebuiá se sapu in gradina, sê manu vacile la campu, si pana se scolá domnulu prifisoru, se tegasiescu vre-o patru parchi de cisme unguresci.

Intr'o nópte o luai pe picioru si me dusei la Deva.

Mari'a sa Nyáklányi Csuri me recomandá la fispanu ca pe carturariu.

Numai ceva lipsi, că nu apucaí scriitoriu la varmegia — acea adeca, că eu nu sum neamu cu Mari'a sa domnulu fispanu Barsay ; — déca eram noam cu mari'a sa — abuna séma adi asiu fi domnu.

Am cautatu sê fugu si de acolo.

Mersei la Orastia si m'am inscrisu ca diaconu la gimnasiulu reformatu de acolo.

A dóu'a di me intalnfi cu unu grofu in Joagiu cu numele Dragu Nuk. Acestu domnu mare mi-fagaduí cincii-dieci de sgloti pe anu, déca me voiu face calvinu.

O ! facu-mi sant'a cruce, dísei eu si mersei la Alb'a Juli'a. — Dar aice nu statui temendu-me nu cum-va sê patiescu ca in rondulu trecut.

Erá p'ací sê mergu la Orade sê me facu clericu, inse mi spusera, că acolo lucrurile stau cam siodu, deci me asediai aice in satulu acest'a unde am apucatu de Kisbireu.

Ce va fi cu mine in venitoriu, ti-oiu scrie.

Si pana atunci remanu alu teu frato de cruce

Pacala.

Hor'a lui Ionu Porutiu.

Canta sturzu 'n vîrfu de dealu,
 Veste trista din Ardealu;
 Canta sturzu 'n vîrfu de munte,
 Totu romanulu sê-lu asculte;
 Canta sturzulu superatu,
 Porutiu inca-i judecatu;
 Judecatu la inchisóre,
 Ca sê mîrga 'n Vatiulu tare.
 Óre Dómnice ce-a facutu,
 De si elu robu a cadutu?
 Unu Aporu a lapedatu
 In Ardealu intregulu satu;
 Inse-acest'a nu-i pecatu,
 Nime nu l'a judecatu:
 Dar Porutiu, cá-ci l'a descrisu,
 Trebuie sê fia 'nchisu.
 Canta sturzulu, mierl'a díce:
 Rabda, rabda mei voinice!
 Cá respilat'a va fi dulce
 Fericirea te-a conduce,
 Cá-ci vedé-vei innaltiatá
 Mam'a nóstra sfasíata!
 Canta sturzulu printre nuce,
 Veste buna ne aduce,
 Cá Porutiu e absolvatu,
 De la locul celu mai naltu.
 Si candu sturzulu astu felu canta,
 Anim'a nóstra se 'ncanta;
 Convenimu toti dimpreuna,
 Si impletimu o cununa,
 O cununa 'n trei colori
 Din mai multe dalbe flori,
 Si o dámu
 Inchinámu,
 Celui june de la dealu,
 Lui Ionu Porutiu din Ardealu.

Canta-o buha 'n miediu de nópte,
 Cá nu-su gata inca tóte,
 Se mai tiene inc' odata
 La Tirnave judecata;
 Du-te, Porutiu, puilu nostru,
 Fii romanu precum ai fostu!

Gur'a Satului.

Ce omu bunu!

Intr'o bisericá predicá unu popa. Dóue dame tinere priveau multu la unu tineru.

— Ce omu bunu e Ludovicu — díse un'a cátra cealalta — predic'a atát'a l'a petrunsu incátu lacriméza.

Esíndu din bisericá acel'a-si tineru alergá rapede pe o strada stergandu-si cu marama facia si dicandu in sine: „Har domnului! totu am asudatu langa acelu blastamatu de creditoru. Me temeam cá me vá compromite innaintea amantei mele.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando, ce díci tu, óre sê pensiunámu pe veduvele honvediloru din 1848?

M. La acést'a nu-ti potu respunde.

T. Din ce cauza?

M. Din cauza politica mai innalta.

T. Ce felu! N'am sciutu, cá si tu esti colegu de principie cu unii deputati romani.

M. Nici eu n'am sciutu, cá si tu lucrí cu contrarii nostri si cu mórtea.

Scire nóua.

Chiar acuma audu, cá de cáte-va díle in Siomcuta-mare se duce fórté multu *vinu*.

Sciiti pentru ce?

Pentru cá acolo se ascépta sosirea unui nou capitánu supremu, carele va fi numitu in dílele víitórié.

* Óre cine va fi acel'a?

De óra ce dinsulu mai nainte de tóte s'a ingrigitu de *vinu*, eu cam cugetu cine póte sê fia!

Doreri reciproce.

In díet'a Ungariei vorbindu unulu dintre deputatii natiionali, díse: „Me dóre, dlóru, me dóre adancu, vediendu cá de cáte ori se spune aici adeverulu, esti intimpinatu de larma si sgomotu cumplitu.“ „Ei frate“ i observá unu amicu ce siedeá langa elu „dar' nu vedi cá si pe ei i dóre vorbindu-le de acele.“

In totu reulu e unu bine.

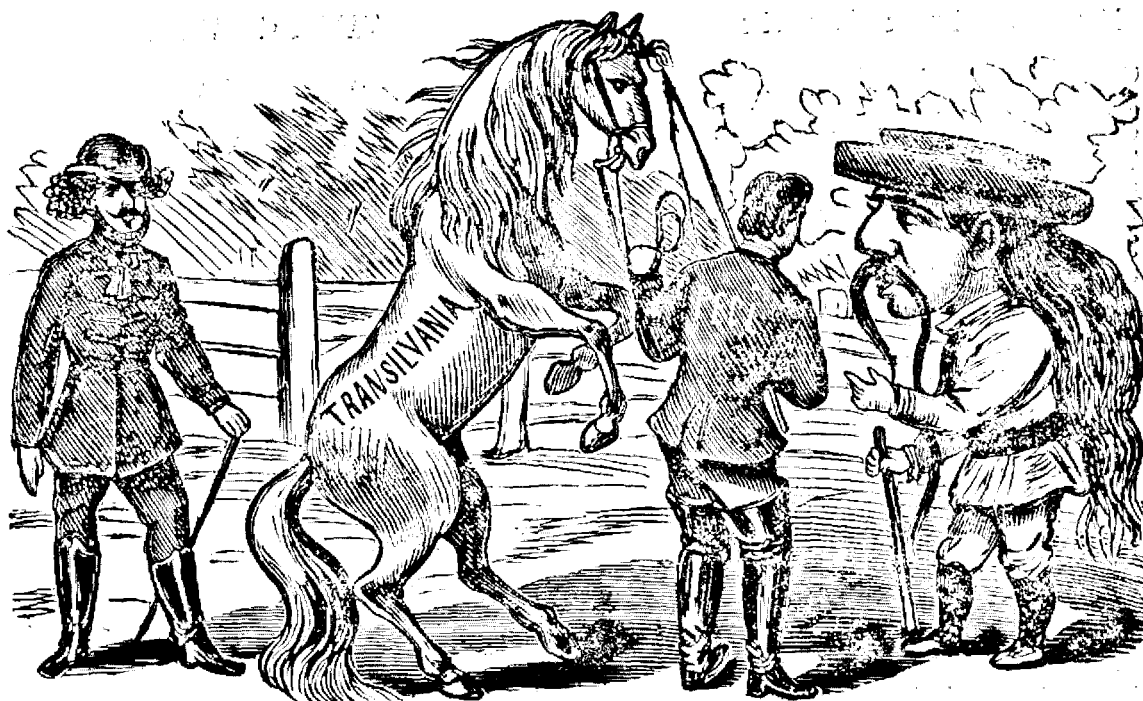
— Ah ce caldu e la tine, frate Gur'a Satului!

— Caldu diéu.

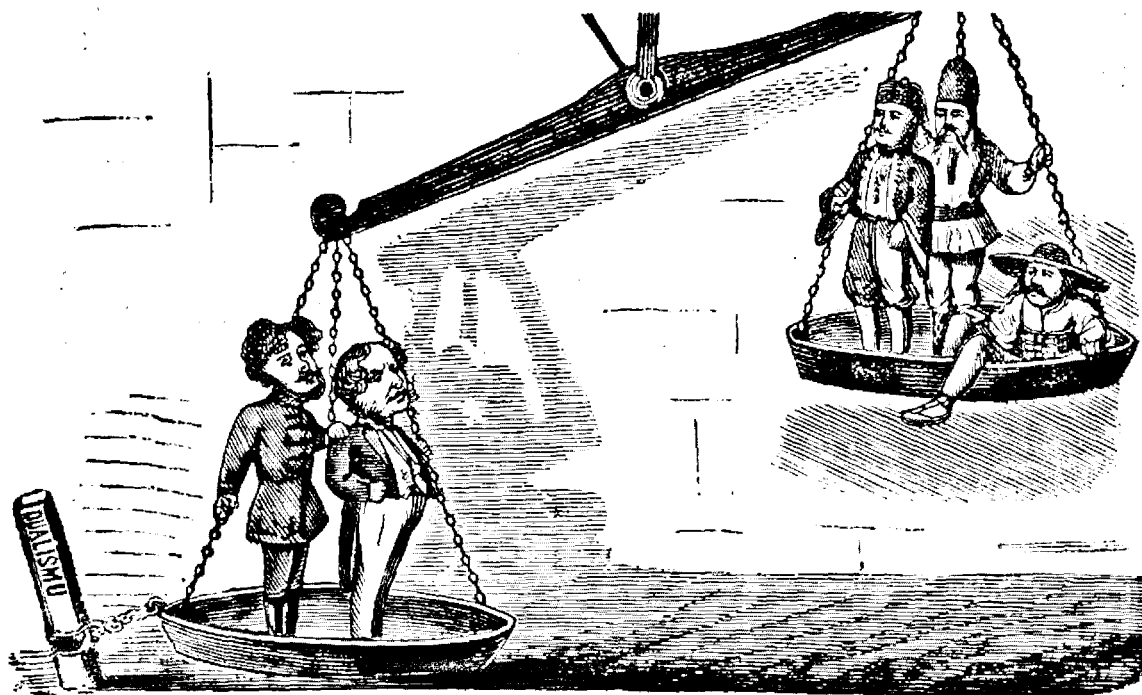
— Dar' scii de ce am venitu? Se cetescu „Telegráriu“ „Trompeta“ „Pres'a“ etc., cáci de multu n'am risu.

— Hm! atunci ai sgriburá tu, frate, cáci n'ai siedé langa cuptoriu caldu.

— Le-ai arsu? Ce reu! Dar' bine cá-e caldu, cáci afara e afurísitu de frigu.

Gur'a Satului : De ce tîeni cațulu acel'a? Lasa-lu o'ă'a liberu?
 — Déca nu l'asiu tîené, cum s'ar poté urcă pe elu dlu acest'a?

Egalitatea natiunala.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocs in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.